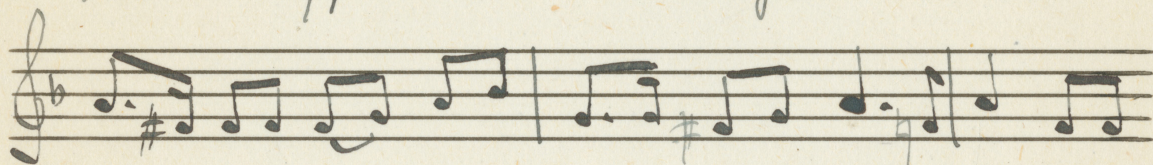

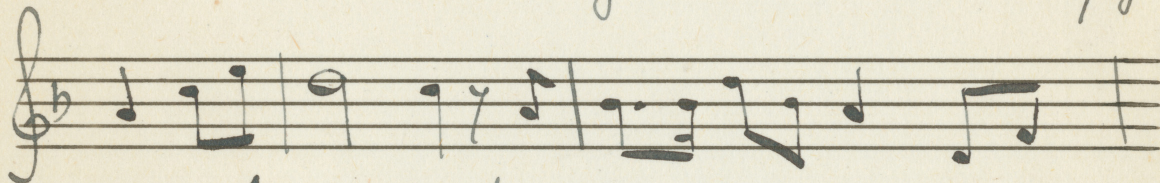
Nagu, Nöto

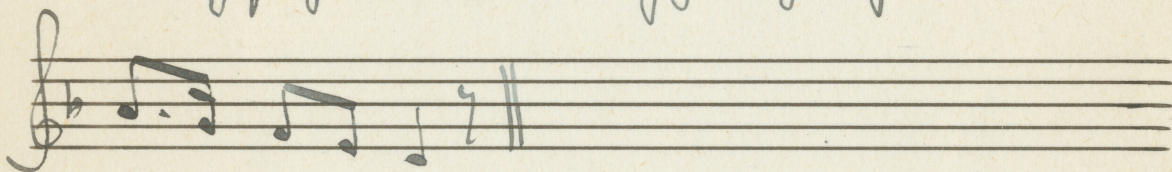
Där väte uppen blomma uti den gröna lunden, då

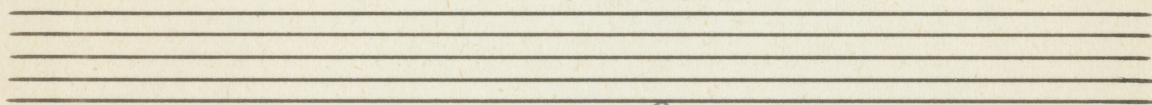
kommer där en ovän och tager henne bort. Den ovän jag

aldrig förglommer; han lägger mig i graven, i

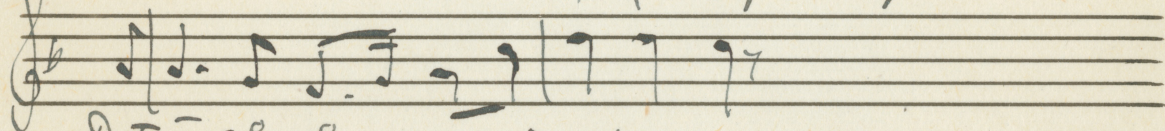
graven inom kort.

Svea Jansson

19. 6. 1923.

str. 2

Det är så många som förnekar mig

str. 4. om det så blev jag arreste ... rad.

H. Bondeson II 274

1. Där växte upp en blomma uti den gröna lunden,
då kommer där en ovän och tager henne bort.
Den ovän jag aldrig förglömmar.
Han lägger mig i graven, i graven inom kort.
2. De blommor och de blader, som gör mitt hjärta gläder
var gång jag mig gångar uti rosendelund.
Det är så många som förnekar mig
att taga den sköna och fagra ängersven.
3. Det var en söndagsmorgon jag rest mig ifrån Strengnäs,
med kronskjuts jag fördes till Linköpings stad.
Där mädde jag bra som sjutusan.
Jag önskade jag hade än flere dagar kvar
4. Med gladelig tunga så börjar jag att sjunga
allt hur som jag mädde uti Linköpings stad,
och där så blev jag arresterad
till dess jag fick höra mig korratten sad.

5. En gång när jag blir död och lagder uti graven,
Se då får du sueka och sörja över mig,
Men ett är som gläder mitt hjärta:
att himmelen för penningar kan aldrig bli din.

